ماندگار

روزنامۀ صبح افغانستان

چاپ همزمان: کابل – هرات

پخش همزمان: بلخ، پروان، پنجشیر، میدان وردگ و کاپیسا

www.mandegardaily.com

سال ۱۰ شمارۀ مسلسل ۲۳۱۸ سه‌شنبه ۶ سنبله/شهریور ۱۳۹۷ ۱۶ ذوالحجة الحرام ۱۴۳۹ ۲۸ آگست ۲۰۱۸

کارت بروکس

اگر به انسان‌ها شخصیت و فرصت ابراز عقیده بدهید، پاداش و امکان مشارکت بدهید، رشد خواهند کرد و اندیشه‌های ناب خود را بیرون خواهند ریخت.

احمدولی مسعود به طلوع نیوز:

اختیار جنگ و صلح افغانستان به دست غنی نیست

ـ کنار رفتن آقای حنیف اتمر، به‌حیث کارآمدترین مهرۀ درون حکومت، همۀ شک و تردیدها را در مورد شاریده‌گی درون دولت به یقین تبدیل کرد. روی‌هم‌رفته فروپاشی حکومت موجود از آغاز تطبیق سیاست قومی آقای غنی و در مقابل، سکوت داکتر عبدالله یک امر طبیعی بود.

ـ از آقای محب منحیث یک جوان به‌خاطر نقش وی در مهندسی تخنیکی انتخابات ۲۰۱٤ به نفع آقای غنی و اهدای تصدی سفارت در آمریکا به‌عنوان پاداش به وی شنیده‌ام.

ـ اختیار صلح – جنگ و مسایل مهم ملی کشور از دست آقای غنی بیرون شده است، به‌همین ملحوظ کشورهای منطقه و فرامنطقه به‌سرعت جاگزین و افغانستان به‌میدان جنگ تبدیل می‌شود. کناررفتن آقای اتمر مثال روشن آن است.

ـ اما آقای غنی در برزخ ذهنیت قبیلوی گیرمانده و صلح و عدالت و همۀ ارزش‌ها را در ترازوی ذهنیت افراطی خود قضاوت نموده یک به یک قربانی می‌کند. اخیراً هیأتی را به وزارت شهرسازی فرستاده تا ترکیب کارمندان را به‌نام عدالت قومی، مانند هرنهاد دولتی دیگر قومی‌تر بسازد. این درحالی‌ست که تا هنوز حکومت آقای غنی حتی در سطح یک دفتر نمونه‌یی از دست‌آورد برجسته به‌جا نگذاشته است.

ـ در این روزها در ایالات متحدۀ آمریکا رایزنی‌ها در مورد بحران افغانستان جریان دارد. اگر امریکا اراده کند و سیاسیون افغانستان به اساس منافع علیای کشور عمل نمایند، با راه‌اندازی انتخابات شفاف و عادلانه و روی‌کارآمدن چهره‌های جدید و نیک‌نام و تشکیل یک دولت ملی و متعادل به‌سرعت وضعیت کشور تغییر می‌کند.

نماینده‌گان و اعضای شورای ولایتی فاریاب:

نیروهای امنیتی به اساس فرمان غنی عقب نشینی کردند

صفحه ٦

صفحه ۲

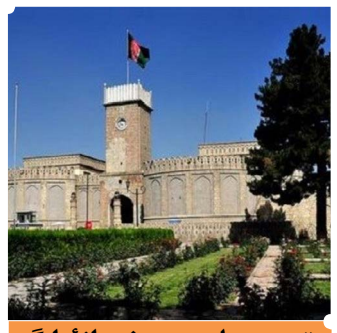

تهدیدهای بی‌پشتوانۀ ارگ

صفحه ۳

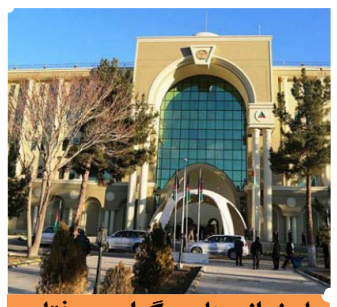

با زندانی‌های بگرام بدرفتاری نشده

صفحه ٦

پروژهای افتتاح شده توسط غنی عملی نشده‌اند

حمله جنگنده‌های ارتش تاجیکستان به ولسوالی درقد

مسوولان در ولایت تخار می‌گوید که جنگنده‌های ارتش تاجیکستان به‌منظور سرکوب قاچاقچیان مواد مخدر به این منطقه حمله کرده‌اند.

گفته می‌شود که این قاچاقچیان احتمالاً با طالبان همدست بوده‌اند.

منابع امنیتی تخار نیز با تأیید این خبر می‌گویند که درگیری میان قاچاقچیان و مرزبانان تاجیک عصر روز گذشته هنگامی آغاز شد که قاچاقچیان می‌خواستند از مرز عبور کنند.

خلیل اسیر، سخنگوی پولیس تخار می‌گوید: در حملۀ جنگنده‌های ارتش تاجیکستان به ولسوالی درقد، ٦ طالب کشته شده و ۹ تن دیگرشان زخم برداشته‌اند.

طالبان تاکنون در این باره چیزی نگفته‌اند.

رییس ستاد مشترک ارتش در نودهفتمین سالروز تاسیس قوای هوایی:

نیروهای هوایی تجهیزات نظامی موثر ندارند

رییس ستاد مشترک ارتش در برنامه‌یی بزرگداشت از نودهفتمین سالروز تاسیس قوای هوایی در تالار فرماندهی قول اردوی هوایی، از کمبود تجهیزات برای نیروهای هوایی انتقاد کرده گفت: قوای هوایی کشور هنوزهم مجهز نیست.

جنرال شریف یفتلی، رییس ستاد مشترک ارتش کشور که در نودهفتمین سالروز تاسیس نیروی هوایی سخن می‌گفت، خطاب به شرکای بین‌المللی افزود: «آمریکا به‌جای جت‌های جنگی فضایی، نیروی هوایی افغانستان را با چرخ‌بال‌های بلک هاک، می ۱۷، ام دی ۵۳۰، سی ۲۰۸و بال‌ثابت مجهز کرده است که کارایی و موثریت لازم را ندارد».

وزارت دفاع ملی با نشر خبرنامه‌یی گفته است که از نودهفتمین سالروز تاسیس قوای هوایی شام روز یک‌شنبه (٤ سنبله) به اشتراک محمد شریف یفتلی رییس ستاد ارتش و دیگر مسوولان قوای هوایی در تالار فرماندهی قول اردوی هوایی بزرگداشت شد.

در خبرنامۀ وزارت دفاع ملی آمده است... ادامه صفحه ٦

WESTERN UNION WU

عزیزی بانک
Azizi Bank

انتقال داخلی پول از طریق ویسترن یونین در سراسر کشور

مشتریان و شهروندان گرامی، حالا شما می‌توانید از طریق ویسترن یونین عزیزی بانک، به همه ولایت‌های کشور پول بفرستید و یا از تمامی ولایت‌ها پول دریافت کنید. برای اطلاعات بیشتر به نزدیک‌ترین نمایندگی عزیزی بانک مراجعه کنید یا به شمارۀ ۱۵۱۵ تماس بگیرید.

www.azizibank.af 1515

سخن ماندگار

افغانستان را سوریه نسازید!

صبح دیروز مناطقی در ولایت تخار توسط دو فروند جنگنده‌های روسی یا تاجیکستانی بمباران شد.
به گزارش منابع محلی، این جنگنده‌ها مناطق مرزی میان افغانستان و تاجیکستان را بمباران کرده‌اند. در آغاز گفته شد که این جنگنده‌ها متعلق به روسیه‌اند و سپس گفته شد که متعلق به تاجیکستان‌اند. اما ساعاتی بعد هردو کشور مسوولیت این حمله را به‌عهده نگرفته و در اعلامیه‌های جداگانه گفته‌اند که این حمله متعلق به آنان نیست. حال سوالی مطرح است که کدام کشور این جنگنده‌ها را فرستاده است؟ به تازه‌گی دولت افغانستان مسوولیت فضایی کشور را به‌عهده گرفته است و باید مشخص سازد که این حمله کار کدام کشور است. در همین حال در افغانستان ممکن است هر اتفاق بیفتد. اگر قرار باشد که هرکشور بتواند این‌گونه به بمباردمان بپردازد سرنوشت این کشور به کجا کشانده می‌شود؟
اگرچه ساحاتی که مورد بمباران قرار گفته است، متعلق به طالبان است؛ اما این مساله سبب نمی‌شود که در مورد بمباران مناطق مربوط به طالبان توسط هرکشوری سکوت اختیار کرد. در هرحال، نطفه‌های شوم و خطرناکی در افغانستان وجود دارد که می‌تواند با کوچک‌ترین حرکت‌هایی افغانستان را به سمت سوریه‌شدن قرار بدهد.
ادعاهایی‌که روسیه در مورد حضور داعش دارد و نیز کشورهای دیگر نگرانی‌هایی که دارند و کشورهایی هم کشورهای دیگر را در پشت طالبان احساس می‌کنند، همه و همه می‌تواند افغانستان را با هرپشتوانه و حمایت‌گری برای جنگ‌های مستقیم و بمباران متعدد از طرف کشورهای خارجی فراهم کند. بدون تردید چنین اوضاع و شرایطی که خطر همه‌جانبهٔ طالبان، داعش و سایر گروه‌های تروریستی، دولت و ملت و کشور را تهدید می‌کند و این گروه‌ها حامیان منطقه‌یی و فرامنطقه‌یی خود را نیز دارند، می‌تواند افغانستان را وارد تعامل دیگر کند که خطرناک‌تر از گذشته باشد.
زیرا برای شهروندان افغانستان قطب‌بندی سیاسی و دخالت فزایندهٔ کشورهای درگیر در مسالهٔ افغانستان نگرانی‌آور است. چه این‌که تجربهٔ درگیری‌های خون‌بار اخیر در منطقه، به‌خصوص در عراق و سوریه نشان داده است که تداوم مداخلات این کشورها، به چیزی جز ویرانی و تباهی مردمان آن سرزمین‌ها نینجامیده است. حکومت وحدت ملی از این جهت در موقعیت حساسی قرار گرفته است. حکومت نباید بدل به بخشی از اختلاف میان این کشورها شود، بلکه باید چاره‌یی برای رفع این اختلاف‌ها و دورنگهداشتن افغانستان از عرصهٔ رویارویی مستقیم سیاسی-نظامی کشورهای دخیل در مسالهٔ افغانستان بسنجد. این طرح می‌تواند شامل تحقیق در مورد ادعاهایی که حالا در مورد بمباران صورت گرفته در تخار شود و نیز تلاش شود که آینده چنین اتفاق‌هایی صورت نگیرد. در ضمن کشورهای درگیر باهم باید درک کنند که افغانستان می‌تواند نقطهٔ تعامل آنان باشد و نیز در قضیهٔ افغانستان و سنجیدن راهی برای همکاری کشورهای منطقه برای سرکوب گروه‌های تروریستی، می‌تواند به‌عنوان گزینه‌هایی برای جلوگیری از کشانده‌شدن افغانستان به عرصهٔ مداخلات بی‌حدوحصر کشورهای دیگر در نظر گرفته شود اما این‌که هرکشوری به نوبه و سیاست خویش بخواهد گوشه‌یی را بمباران کند فرصت را یک شبه برای سوریه‌شدن افغانستان مساعد می‌کند. بنابر این پیشنهاد ما به کشورهای رقیب این است که افغانستان را سوریه نسازند؛ چرا که شکننده‌گی بیش از حد وضعیت وقوع هر اتفاقی را در این کشور ممکن خواهد ساخت.

احمدعمران

تهدیدهای بی‌پشتوانهٔ ارگ

افغانستان در میان بیم و امیدهای زیادی هر روز به تاریخ برگزاری انتخابات پارلمانی نزدیک‌تر می‌شود. با آن‌که هنوز اطمینان کامل برای برگزاری انتخابات پیش‌رو موجود نیست و بسیاری‌ها به‌شمول شماری از نامزدان فعلی شک دارند که دولت بتواند انتخابات را برگزار کند، اما کمیسیون‌های انتخاباتی به‌کار خود ادامه می‌دهند و ظاهراً حکومت موفق شده است به زور نیروی قهریه خیمه‌های معترضان به فیصلهٔ اخیر کمیسیون شکایات انتخاباتی را مبنی بر بیرون‌شدن نام شماری از نامزدان از فهرست نهایی، از برابر کمیسیون مرکزی انتخابات و برخی کمیسیون‌های ولایتی برچیند. حکومت با این اقدام خواست نشان دهد که برای برگزاری انتخابات آماده است و هیچ قدرتی مانع آن شده نمی‌تواند. اما در همین‌حال حکومت و به‌ویژه ارگ برخلاف آن‌چه که ادعا دارد و اصول پذیرفته‌شدهٔ انتخاباتی حکم می‌کند، نه تنها از مداخله در امور انتخابات دست برنداشته بل با گذشت هرروز مداخله‌های آن آشکارتر می‌شود. ارگ از همان نخستین روزهای ثبت نام رای‌دهنده‌گان و بعد ثبت نام نامزدان انتخابات به‌صورت مرموزی در کار انتخابات فعال شده است. این فعالیت‌های ویرانگر از توزیع شناسنامه‌های جعلی شروع تا تشویق یک تعداد افراد برای ثبت نام و حمایت احتمالی از آن‌ها ادامه یافته است. ارگ این‌بار تلاش دارد که پارلمانی هم‌سوتر با هدف‌ها و برنامه‌های خود به‌وجود آورد. پارلمانی که بدون «ها و نه» از گفته‌ها و دستورهای آن پیروی کند. آقای غنی برای سال آینده برنامه‌های وسیعی را روی دست گرفته است. هرچند نه صحت و نه کارآیی او در حکومت‌داری مجال می‌دهد که او خود را برای یک دورهٔ دیگر نامزد انتخابات ریاست جمهوری سازد، اما شیرینی قدرت کجا چنین موانعی را به رسیمت می‌شناسد. وقتی کسی با قدرت سیاسی آشنا شد و آن‌را در اختیار گرفت، دیگر به مشکل می‌تواند از آن دل برکند، مگر این‌که انسانی چنان اخلاقی باشد که بتواند با چنین وسوسهٔ بزرگی به مجادله برخیزد. انسانی چون قهرمان ملی کشور که می‌گفت، وقتی کشورم آزاد شود، می‌خواهم در یکی از دهات پنجشیر به‌عنوان معلم کار کنم و به کودکان کشورم تاریخ درس دهم. این را به نقل از رضا دقتی عکاس معروف ایرانی-فرانسه‌یی گفتم تا کسی نگوید که برای صحت گفته‌هایش جعل سند می‌کند. آقای غنی نیز با وجود کهولت سن و مشکلات شدید جسمی خود را آماده می‌سازد که یک بار دیگر وارد عرصهٔ مبارزات انتخاباتی شود و این‌بار به گفتهٔ هم‌سرش بدون داشتن متحدان قوی ولی به اتکای قومی پیروزی را به‌دست آورد. البته که برای چنین روزی نیاز است که هم کمیسیون انتخابات آمادهٔ خدمت‌گزاری باشد و هم قوهٔ مقننه به اندازهٔ کافی در راستای برنامه‌های ارگ عمل کند که بتوان جلو سروصداهای پس از تقلب را مدیریت کرد. اگر واقعا ارگ هیچ مداخلهٔ در امور انتخابات، آن‌گونه که ادعا می‌کند، ندارد پس چرا حل مشکل احزاب سیاسی با کمیسیون انتخابات را خودش می‌خواهد حل و فصل کند؛ آن‌هم از نوع حل و فصل‌هایی که با «برهان قاطع» یعنی تهدید همراه است. وقتی احزاب سیاسی طرح بایومتریک رای‌دهنده‌گان را مطرح کردند، این کمیسیون انتخابات نبود که با آن‌ها وارد گفت‌وگو شد، بل ارگ و شخص آقای غنی بود که پا پیش گذاشت تا مشکل را به‌گونهٔ که خودش می‌داند، فیصله دهد. اخیراً هم وقتی احزاب سیاسی هم‌چنان بر طرح بایومتریک‌کردن رای‌دهنده‌گان پافشاری کردند، آقای غنی آن‌ها را به ارگ دعوت کرد و به آن‌ها هشدار داد که اگر دست از برنامهٔ بایومتریک‌کردن رای‌دهنده‌گان برندارند، این احزاب را منحل اعلام خواهد کرد. آیا چنین برخوردی با احزاب سیاسی، حالا به گفتهٔ ارگ حتا اگر این احزاب از مقبولیت چندانی هم در میان مردم برخوردار نباشند، که چنین هم نیست، یک برخورد مطابق با اصول پذیرفته‌شدهٔ سیاسی در یک نظام مبتنی بر ارزش‌های مردم‌سالارانه است؟ بدون شک این برخورد نمی‌تواند برخوردی معقول و شایستهٔ یک نظام دموکراسی باشد. این نوع برخورد بیشتر قلدرمآبانه و در خور نظام‌های دیکتاتوری و خودسر است. نظام‌هایی که می‌گویند قیم خوب و بد مردم استند و هیچ‌کسی حق ندارد در امور سیاسی کشور مداخله داشته باشد. آقای غنی با وجودی که سراسر عمرش را در کشورهای غربی زنده‌گی کرده، اما خوی دیکتاتورمنشانه هم‌چنان در او باقی مانده است. استبداد رایی را که در مسایل سیاسی کشور او از خود بروز می‌دهد، حتا دیکتاتورترین رهبران کشور، بروز نداده‌اند. او بیشتر از هرکسی در میان رهبران کشور، چه در گذشتهٔ دور و چه در گذشتهٔ نزدیک، خوی و اخلاق مستبدانه دارد. برخوردهای او در نشست‌های کابینه و حتا نشست‌های عام این خاصیت مستبدانهٔ او را برملا می‌سازد. گفته می‌شود که او حتا رفتار خوبی با معاونان و هم‌تیمی‌هایش ندارد و گاه آن‌ها را چنان به‌باد سرزنش می‌گیرد که بیا و تماشا کن. هشدار و تهدید احزاب سیاسی که یک چیز پیش پا افتاده است و آقای غنی این بار اول هم نیست که با احزاب سیاسی چنین برخورد می‌کند. او یک‌بار پیش از این نیز وقتی احزاب سیاسی تهدید کردند که اگر خواسته‌های آن‌ها در مورد انتخابات برآورده نشود، آن‌را تحریم خواهند کرد، با غضب فراوان گفت که این احزاب چه کاره‌اند که چنین تهدیدهای می‌کنند و چقدر پشتوانهٔ مردمی دارند؟ او پس از گفتن این حرف‌ها فورا کارنامهٔ خود را به رخ کشید و گفت که یگانه کسی که با پشتوانهٔ مردمی در بلندترین کرسی تصمیم‌گیری در کشور قرار دارد، فقط و فقط شخص خودش است و لاغیر. برخورد آقای غنی با طرح احزاب سیاسی که طرح غیرمعقولی هم نیست و می‌تواند بخش بزرگی از مشکلات انتخابات پیش‌رو را حل کند، کاملا مستبدانه و از روی یک نقشهٔ از قبل طراحی‌شده می‌تواند باشد. اگر چنین نمی‌بود و آقای غنی در کار انتخابات مداخله نمی‌داشت، حل چنین معضلی به نهادهای انتخاباتی مربوط می‌شود و نه شخص خودش. و از جانب دیگر اگر او تهدید منحل‌ساختن احزاب سیاسی را واقعاً عملی سازد، چه کسی در این میان متضرر واقعی خواهد بود؟ آیا با صادرکردن یک فرمان مبنی بر منحل ساختن احزاب سیاسی او قادر خواهد بود که بساط احزاب سیاسی موجود در کشور را با زور قوهٔ قهریه برچیند؟

رییس اجرایی حکومت وحدت ملی:

اظهارات حمایت از داعش توسط چرخ‌بال‌های ناشناس، بی‌بنیاد است

ناجیه نوری

داکتر عبدالله عبدالله، رییس‌اجرایی حکومت وحدت ملی به اظهارات اخیر مقام‌های روسی واکنش نشان داده و می‌گوید که سخنان آنان اساس و مبنا ندارند.
این درحالی‌ست که به تازه‌گی وزارت خارجهٔ روسیه گفته بود که چرخ‌بال‌های ناشناس گروه داعش را در شمال افغانستان تجهیز و تمویل می‌کند.
قبل از ای، دولت افغانستان خواهان ارایهٔ سند از سوی روسیه مبنی بر اثبات ادعای آنان شده بود.
گفتنی‌ست که قبل از این نیز روسیه، چنین اظهاراتی را در قبال داعش مطرح کرده و حتا گفته بود، داعشیان که در شمال افغانستان مستقرند، قصد حمله به روسیه و برخی از کشورهای دیگر را دارند.
اما رییس اجرایی حکومت وحدت ملی در واکنش به این ادعا، دیروز دوشنبه(۵ سنبله) در نشست شورای وزیران گفت: «نیروهای امنیتی و دفاعی و شهروندان کشور، در صف نخست مبارزه با گروه داعش قرار دارند و دولت تلاش‌های زیاد برای نابودی هراس‌افگنان انجام داده است».
رییس اجرایی گفت: اظهارات حمایت از داعش توسط چرخ‌بال‌های ناشناس در بخش شمالی افغانستان مبنا و اساس ندارند و حکومت کابل تعهد جدی بر مبارزه علیه گروه داعش در کشور دارد.
آقای عبدالله گفت: دو روز قبل، ابوسعید، رهبر گروه داعش در شرق افغانستان که در ولایت ننگرهار مستقر بود در حملهٔ هوایی کشته شد، این خود ثابت می‌کند که حکومت افغانستان متعهد به مبارزه با گروه‌های تروریستی است.
این اظهارات در حالی بیان می‌شود که قرار است در روزهای آینده گفت‌وگویی به هدف برقراری صلح در افغانستان، در روسیه برگزار شود. بربنیاد گزارش‌ها در این نشست، افغانستان حضور نخواهد داشت.
اما، رییس اجرایی در این مورد می‌گوید: روند صلح به رهبری افغانستانی‌ها/ افغان‌ها نباید تحت هیچ شرایطی زیر سوال قرار گیرد.
وی گفت:«بحث‌هایی در مورد نشست مسکو در جریان بود و ما از موقف دولت افغانستان استقبال می‌کنیم. اصل هدف رسیدن به پروسهٔ صلح به رهبری افغانستانی‌ها/ افغان‌هاست و این امر نباید زیر سوال برود. از تلاش‌های صادقانهٔ هر کشور برای تامین صلح در افغانستان استقبال می‌کنیم، اما مالک پروسه باید افغانستان باشد چون بیشتر از همه، مردم افغانستان نیاز به آمدن صلح دارند».
در همین حال داکتر عبدالله ضمن قدردانی از کارکرد حنیف اتمر، مشاور پیشین شورای امنیت ملی کشور، از استعفای وی ابراز تأسف کرد.
آقای عبدالله گفت:«صرف نظر از اختلافات سیاسی که داشتیم، آقای اتمر از چهره‌های موفق حکومت وحدت ملی بود که در زمان مسوولیت‌شان به‌خوبی انجام وظیفه نمودند و از افغانستان در تعاملات امنیتی با منطقه و جهان نمایندگی شایسته نمودند که از کارکردهای‌شان قدردانی می‌نمایم و برای‌شان در کارهای بعدی آرزوی موفقیت می‌کنم.»
سه‌روز پیش حنیف اتمر از سِمت مشاور امنیت ملی استعفا داد و به‌جای وی حمدالله محب، سفیر پیشین افغانستان در امریکا گماشته شد. وزیران داخله، دفاع و رییس عمومی امنیت ملی نیز از مقام‌های‌شان استعفا دادند، اما رییس‌جمهور استعفای آنان را نپذیرفت.
رییس اجراییه هم‌چنان، در جلسهٔ شورای وزیران تأکید کرد که اعتماد رهبری نظام بالای مسوولان امنیتی مهم و حیاتی است و باید مسوولان از این اعتماد برخوردار باشند تا بتوانند وظایف و مسوولیت‌های خود را درست و مؤثر انجام دهند.
او هم‌چنان با اشاره به رویدادهای اخیر امنیتی در کابل و برخی ولایت‌های دیگر به مسوولان امنیتی هدایت داد که تحقیقات و بررسی‌های همه‌جانبه را انجام دهند تا عوامل حملات مرکز آموزشی موعود، ننگرهار و موشک‌هایی که در روز عید به شهر کابل شلیک شدند، شناسایی شوند.
رییس اجراییه تأکید کرد که مسوولان امنیتی باید متوجه وضعیت امنیتی کشور باشند و مسوولیت‌های‌شان را به‌خوبی انجام دهند.
این درحالی‌ست که منابع غیر رسمی گفته‌اند که در حملهٔ طالبان به ولایت غزنی بیش از ۴۰۰ تن کشته و بیش از ۵۰۰ تن دیگر زخمی شدند، در یک حمله به آموزشگاه موعود در کابل بیش از۷۰ تن جان باختند و همین‌طور موشک‌پراگنی طالبان به ارگ در روز اول عید قربان، انتقادات تندی شهروندان کابل را در پی داشت که حکومت و نهادهای امنیتی را به بی‌کفایتی متهم کرده و گفته بودند که حکومت فاسد غنی توان امنیت شهروندان افغانستان را ندارد.
این درحالی‌ست که گفته می‌شود جنگنده‌های تاجیکستان مواضع طالبان را در ولسوالی درقد تخار بمباران کردند.
جواد هجری سخن‌گوی والی تخار می‌گوید: بامداد دیروز در بخش‌هایی که در ادارهٔ طالبان است درگیری میان قاچاق‌بران و نیروهای مرزی تاجکیستان صورت گرفته که در نتیجهٔ درگیری دو سرباز مرزی تاجیکستان کشته می‌شوند و هواپیماهای تاجیکی وارد عمل می‌شود و منطقه را بمبارد می‌کنند.

نماینده‌گان حذف شده:

جنایت‌های رییس جمهور غنی را علنی می‌کنیم

شماری از نامزدان حذف‌شده از فهرست نهایی انتخابات می‌گویند: زمانی که منافع رییس جمهور غنی در میان باشد، قانون و عدالت را زیر پا می‌کند. بنابر این جنایت‌های وی را علنی خواهیم کرد.
اسد الله شریفی یکی از کاندیدان حذف‌شده، روز دوشنبه (۵ سنبله) طی یک کنفرانس خبری گفت، به من تلفن شده که افراد مسلح غیرمسوول دارم، درحالی‌که این ادعا از سوی کمیسیون سمع شکایات بدون کدام سند و دلیل در برابر من صورت گرفته است.
او می‌افزاید: برخی از کاندیداهایی که صدها نوع جنایت را مرتکب شده‌اند و در مورد هرکدام شان اسنادی وجود دارد، از فهرست حذف نشده‌اند. بنابر این با «آدمی مثل آریایی، رییس کمیسیون سمع شکایات انتخابات، انتظار برگزاری یک انتخابات شفاف را نداشته باشیم».
آقای شریفی هشدار داد که حکومت اگر جنایت من را ثابت کند، خودم به زندان می‌روم، در غیر این صورت، در برابر این بی‌عدالتی سکوت نخواهیم کرد. وی مدعی است که دلیل حذف من از فهرست کمیسیون این است که کمیشنران کمیسیون شکایات انتخابات یک صدهزار دالر از من درخواست کرده بودند، اما من نپرداختم.
از سویی هم، غلام‌حیدر جیلانی، یکی دیگر از کاندیدای حذف‌شده در این کنفرانس گفت: هیچ نهادی حق محروم‌کردن یک شهروند این کشور را از انتخاب‌شدن و انتخاب‌کردن ندارد. بنابر این اقدام کمیسیون سمع شکایات انتخاباتی مبنی بر حذف بعضی کاندیداها عادلانه نبوده و غیرقانونی است.
وی نیز هشدار داد که اگر به خواست کاندیداهای معترض توجه نشود، آنان درب کمیسیون را مسدود می‌سازند.
قیس حسن یکی دیگر از کاندیدای حذف‌شده، گفت: کاندیداهای حذف‌شده مدت ۱۵روز اعتراض کردند، اما رییس جمهور غنی یک‌بار توجه نکرد و این ظلمی است که قابل تحمل نیست.
آقای حسن تاکید داشت، رییس جمهور زمانی که موضوع از بین‌بردن رقیب‌ها و یا منافع‌اش مطرح باشد، از عدالت و قانون خبری نیست و همه‌یی ارزش‌ها را زیر پا می‌کند.

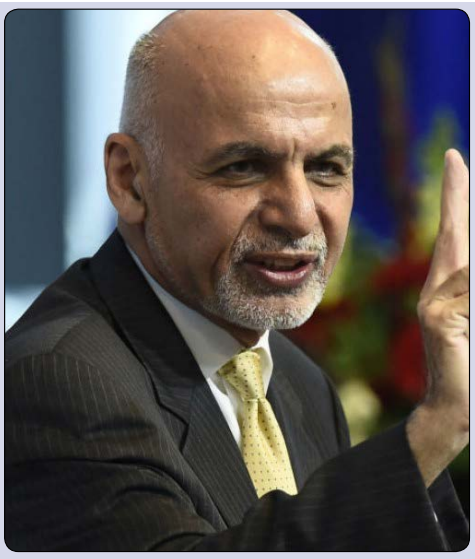

وزارت دفاع:

با زندانی‌های بگرام بدرفتاری نشده

شریف یفتلی، رییس ستاد مشترک ارتش هرگونه بدرفتاری با زندانیان در زندان بگرام را رد می‌کند و می‌گوید که تمامی امکانات، سهولت‌ها و خدمات بهداشتی در زندان بگرام با معیارهای بین‌المللی وجود دارند.
این گفته‌های آقای یفتلی، در واکنش به اظهارات روز گذشتهٔ خانوادهٔ خلیل‌الله فیروزی، یکی از سهم‌داران کابل بانک که گفته‌اند: از هفته‌ماه به این‌سو نتوانسته‌اند با آقای فیروزی در زندان بگرام دیدار نمایند و نیز برای انتقال یک عدد پیاز به او، سه‌صد دالر پرداخته‌اند.
اما آقای یفتلی این گفته‌ها را رد می‌کند و می‌گوید که این زندان از سوی بخش‌های کشفی و استخباراتی نظارت می‌شوند.
آقای یفتلی تاکید می‌کند که گویا در مقابل یک پیاز سه‌صد دالر گرفته می‌شود کاملاً جای ندارد؛ کاملاً این را رد می‌کنم. این مردود است؛ تمام کار و فعالیت منسوبینی که در آن‌جا خدمت‌گذاری می‌کنند از طرف بخش‌های کشفی، استخباراتی و امنیتی نظارت می‌شود.
اما، خان آغا رضایی، عضو هیات رهبری اتاق تجارت بین‌المللی می‌گوید که آقای فیروزی با تروریستان یک‌جا در زندان بگرام نگهداری می‌شود: « این‌ها در زندان‌هایی نگهداری شده‌اند که آن‌جا جای تروریستان و دهشت‌افگنان است».
انتقادها از وجود مشکلات در زندان بگرام، پس از پخش خبر درگذشت شیرخان فرنود، بنیان‌گذار کابل‌بانک، اوج گرفته‌اند. آقای فرنود، روز جمعه در این زندان درگذشت. وزارت دفاع گفته که او به‌دلیل حملهٔ قلبی جان داده است، اما خانوادهٔ فرنود می‌گوید که او هیچ مشکل قلبی نداشت.
بربنیاد قوانین کشور، مسوولیت تمامی زندان‌ها به‌دوش وزارت داخله است، اما مسوولان وزارت داخله می‌گویند که مسوولیت مدیریت زندان بگرام به‌گونهٔ استثنایی به وزارت دفاع ملی سپرده شده است.
هم‌زمان با این، کمیسیون حقوق بشر نیز از وضعیت زندانیان در زندان بگرام انتقاد می‌کند.
بلال صدیقی، سخن‌گوی کمیسیون حقوق بشر گفت: زندان بگرام در رژیم خاصی اداره می‌شود. مشکلات وجود دارد؛ هم ازدحام هرروز بیشتر می‌شود، با معیارهای زندان ساخته نشده است، بیشتر با معیارهای یک توقیف‌خانه ساخته شده است.
زندان بگرام تا سال ۲۰۱۳ از سوی نیروهای خارجی اداره می‌شد، اما اکنون پنج‌سال می‌شود که این زندان از سوی حکومت افغانستان اداره می‌شود.

بخش دوم و پایانی

نخستین میثاق شهروندی از ابتکارهای مهم تاریخی پیامبر در مدینه

مهرالدین مشید

حق داشتن آزادی واقعی در یک جامعهٔ مردم‌سالار معنای حفظ حریم ارزش‌های مقدسی را دارد که پس از شکستن تابوهای قبیله‌یی و زبانی به‌وجود آمده و در جامعه نهادینه شده‌اند. از این‌رو تابعیت در برابر حق شهروندی در محدودهٔ قوانین پذیرفته‌شدهٔ یک کشور یک اصل است که نباید از آن عدول کرد. شهروندان هر کشوری حق ندارند که حق شهروندی خود را با پامال‌کردن حقوق دیگران اعاده کنند و یا به‌عبارت دیگر هیچ‌کس حق ندارد که خواست‌های خودخوانده و خودخواسته‌اش را بالای دیگران تحمیل کند. به‌گونهٔ مثال در یک جامعه یک موضوع در فضای آزاد و بدون جبر و اکراه از سوی پارلمان یک کشور با اکثریت آرا قبول شده و تا حدودی ملاحظات گوناگون را در سطح کل جامعه پاسخ گفته است. این دیگر به‌جا نیست گروهی قومی برضد آن برخیزد و برای سایر شهروندان مشکل‌آفرینی کند مانع کار مردم شود؛ زیرا تحت عنوان دفاع از حقی درست نیست که بر روی ده‌ها حق پا گذاشت.

از این‌رو حق معقول شهروندی حتا در حالات استثنایی و غیرمترقبه هم می‌تواند، قابل تعبیر باشد. در چنین حالی محک و میزان آن اراده و خواست اکثریت است. از همین‌رو است که همه‌پرسی‌ها در پیوند به تعدیل قوانین و تغییر و اصلاح قانون اساسی در کشورها انجام می‌شود؛ زیرا که در برهه‌یی از زمان وضع ماده‌هایی از قانون و مسجل‌شدن آن در قانون اساسی لازم و زمانی دیگر زاید است و هرگاه اکثریت شهروندان کشور برای تغییر آن همدست می‌شوند. در چنین حالی ممکن که ضرر وارده به شماری از اقلیت‌ها آن‌هم در صورت ناگزیری پذیرفتنی باشد؛ چون خواست اکثریت مطرح است و در دولت‌های مدرن امروزی یا در مرحلهٔ «دولت-ملت» یا دولت‌های ملی هر خواستی مشروعیت خود را از رای اکثریت می‌گیرد و این خود شاید خلاف خواست یک عده اقلیت باشد. به‌گونهٔ مثال در شماری از کشورها و شماری از ایالت‌های امریکا همجنس‌بازی خلاف قانون نیست. به‌خاطری که در همان کشورها اکثریت به آن رای داده‌اند و ممکن است که در زمانی رای‌گیری شود و آن قانون فسخ شود؛ زیرا ممکن نیست که در یک جامعه قوانینی وضع کرد که صد در صد به خواست آحاد جامعه پاسخ‌گو باشد.

در این شکی نیست که واژهٔ شهروند مربوط به دولت‌های مدرن است که با ظهور «دولت-ملت» یا دولت‌های ملی پس از سیر صعود فراوان و پشت‌سرگذاشتن انقلاب‌های بزرگ صنعتی چون انقلاب انگلستان و انقلاب کبیر فرانسه مشروعیت پیدا کرده است. که با تصویب قوانین حقوق بشر پس از انقلاب کبیر فرانسه، هفت اصل حقوق بشری در جهان به‌گونهٔ رسمی شناخته شد که در واقع بر حق شهروندی نیز مهر تایید گذاشت. حق شهروندی در واقع دارای مولفه‌هایی است که پیاده‌شدن آن در جامعه نیازمند به‌سررسیدن مولفه‌های آن می‌باشد. گفتیم که حق شهروندی برمی‌گردد به عصر ایجاد دولت‌های ملی که دولت-ملت مرحلهٔ به قوام‌رسیدن دولت‌هایی است که در آن مرزهای جغرافیایی، وحدت ملی، منافع ملی، اقتدار ملی و اقتدار سیاسی به‌گونهٔ واضح تعریف شده باشند و در یک اجماع واقعی بتواند، منافع ملی را برتابد. این‌که در کشورهایی مانند افغانستان هنوز بسیار چیزها ناتعریف باقی‌مانده، دلیل‌اش آشکار است، همانا ادامهٔ جنگ و ناامنی‌ها، مداخلهٔ کشورهای همسایه به‌ویژه پاکستان و تبدیل‌شدن کشور به میدان جنگ نیابتی کشورهای آزمند و انسان‌دشمن می‌باشد. از این‌رو مولفه‌های شهروندی هنوز در کشور ما جایگاه شان‌را نیافته و حتا فضا برای تفسیر و تعبیر آن فراهم نشده است؛ زیرا جنگ و مداخلهٔ کشورها تمامیت ارضی کشور را به‌خطر افگنده و حتا بخش‌هایی از این‌سوی خط دیورند به‌وسیلهٔ پاکستان اشغال شده و حضور مخالفان در بخش‌هایی از کشور نه تنها وحدت ملی را جریحه‌دار کرده؛ بلکه اقتدار ملی و منافع ملی را هم زیر پرسش برده است. در حالی‌که رسیدن به اصل واقعی حق شهروندی ایجاب می‌کند که تمامی مولفه‌های یادشده تکمیل شوند. واضح است تا زمانی‌که مولفه‌های یادشده تکمیل نشوند نه تنها حق شهروندی در کشور نمی‌تواند، تعریف واضح داشته باشد و شناسایی آن به‌حیث یک حق حتا زیر پرسش می‌رود؛ بلکه هویت ملی و هویت تاریخی کشور نیز به چالش رفته است. قبل از همه ما نیاز به تامین ارزش‌های کلان یادشده در کشور داریم تا ظرف مناسب برای تامین حق شهروندی در کشور فراهم شود. طوری‌که در بالا اشاره شد، حق شهروندی حق مسلم هر فرد در یک جامعهٔ مردم‌سالار است. شهروند در واقع انسان به گاهی رسیده است که چهار رسالت و چهار مسوولیت خود را در قبال خود و جامعهٔ خود درک کرده و با عقلانیت کامل دریافته است که انسان امروز دیگر آن انسان چشم و گوش‌بسته و ناآگاه دیروز نیست که زمام‌داران خودکامه و مستبد به‌حیث فرمانروای ستم‌گر او را به زور مطیع و فرمان‌بردار خود بسازد و با استفاده از کلمهٔ رعیت، بر حق انسان مظلوم جفا کرده و او را از تمامی حقوق شهروندی‌اش محروم نگهدارد. با این حال شهروند انسان خودآگاهی‌است که خود را از قید و بندهای قومی، زبانی و مذهبی رها کرده و زنجیرهای وابسته‌گی را بشکند و با فروریختن دیوارهای فولادین تعصب و عبور از خط‌های قرمز قومیت و شکستن تابوهایی می‌باشد که اصل فلسفهٔ وجودی وصل‌کردن‌ها را برای هم‌دیگرپذیری‌ها و تعامل بیشتر فلسفهٔ میان فرهنگی در جامعه برعکس در راستای فصل‌کردن‌ها خدشه‌دار بسازد؛ زیرا هدف اساسی فلسفهٔ رسیدن به مقام شهروند و حق شهروندی زدودن فاصله‌ها میان اشخاص، گروه‌ها، اقوام و مذاهب است که مولفه‌های کلان روایتی شهروندی را تقویت، گسترش و نهادینه می‌کند و به این ترتیب درخت تنومند وحدت ملی، اقتدار ملی و استقلال ملی را در راستای رسیدن به منافع ملی آبیاری می‌کند تا انسان شهروند به‌پای خود ایستاده شود و درخت زیبای شهروندی هرچه با شکوه به‌بار و برگ بنشیند. این‌جاست که به تعبیر قرآن مسوولیت‌پذیری بر معیار تقوا در یک فضای باز از انترناسیونالیزم دینی تا فرادینی به‌گونهٔ قانون‌مند فرصت شکل‌یافتن را پیدا می‌کند.

این دیگر به‌جا نیست گروهی قومی برضد آن برخیزد و برای سایر شهروندان مشکل‌آفرینی کند مانع کار مردم شود؛ زیرا تحت عنوان دفاع از حقی درست نیست که بر روی ده‌ها حق پا گذاشت. از این‌رو حق معقول شهروندی حتا در حالات استثنایی و غیرمترقبه هم می‌تواند، قابل تعبیر باشد. در چنین حالی محک و میزان آن اراده و خواست اکثریت است. از همین‌رو است که همه‌پرسی‌ها در پیوند به تعدیل قوانین و تغییر و اصلاح قانون اساسی در کشورها انجام می‌شود؛ زیرا که در برهه‌یی از زمان وضع ماده‌هایی از قانون و مسجل‌شدن آن در قانون اساسی لازم و زمانی دیگر زاید است و هرگاه اکثریت شهروندان کشور برای تغییر آن همدست می‌شوند. در چنین حالی ممکن که ضرر وارده به شماری از اقلیت‌ها آن‌هم در صورت ناگزیری پذیرفتنی باشد؛

پوهنمل عبدالبشیر فکرت

ابوریحان البیرونی:

از تجربه‌گرایی تا تفکر انتقادی

بخش دوم

پس از رنسانس، این شیوه توسط کسانی چون بیکن و رنه‌دکارت در پیش گرفته شد و سرانجام نتایج خرسندکننده‌یی برای اروپاییان به‌دنبال داشت. فرانسیس بیکن همانند البیرونی عالم نبود، اما بنیادگذار روش‌هایی بود که علوم را به‌صورت کلی مورد بحث قرار می‌داد. از دید او، شیوه‌های به‌کارگرفته شده توسط پیشینیان نادرست بوده و اگر چنان‌که نتیجه‌یی نیز از آن به‌دست آمده باشد، بر سبیل اتفاق بوده است. روش بیکن عبارت از مشاهده و تجربه در امور طبیعت بود که با آن مواد به‌دست می‌آید و استقراء ، که با آن مواد به‌دست آمده مورد ارزیابی عقلانی قرار می‌گیرد . این کار در برهه‌یی از زمان صورت می‌گرفت که «تئوری و فرضیه‌هایی که در قرن چهارم قبل از میلاد به نظر جزو شعور متعارف می‌رسید، اغلب بدون این‌که آزمایش شده باشند

بدین‌گونه است که بیرونی حسابش را با گذشته آفتابی می‌سازد و با نقد و نظرهایی که بر تاریخ گذشته‌گان دارد، منطقاً زمینهٔ بازنگری در آن‌را فراهم می‌بیند. با این وجود، تنها اعتماد غیرمحققانه بر داده‌های تاریخی نیست که موجبات خطای فکری را فراهم می‌آورد، بلکه افزون بر آن، دخالت پاره‌یی از حالت‌های روان‌شناختی فرد پژوهنده نظیر آرزو، امید، منافع، توقعات، انتظارات و ... نیز رهزنانی‌اند که شناختِ بی‌طرفانه‌و پژوهش واقع‌بینانه را به چالش می‌برند. روی این حساب، شناختِ عوامل خطاهای فکری ملازم آنستَ که فرد محقق دارای اندیشهٔ انتقادی باشد. با تفکر انتقادی می‌توان عوامل وقوع در خطا را نشان‌دهی کرد و سپس از لغزیدن در ورطهٔ چنان عواملی احتراز نمود. از همین‌جاست که البیرونی به حساسیت این مساله مشعر است و با نگرش نقادانه‌یی که دارد، مساله‌ها را نه یک‌سره رد می‌کند و نه بر آن مُهر صحت می‌زند؛ بلکه آن‌ها را در محک آزمون می‌گذارد . به پاره‌متنِ زیر بنگرید:

هرگاه در صدد دانش‌اندوزی باشیم، باید ذهن خود را از همه عواملی که ما را به لغزش می‌افگند و از سنت‌هایی که ما را کور می‌کند و خواهش‌هایی که ما را می‌فریبد، به دور کنم تا مبادا حقیقت را فدای انگیزه‌های شخصی خود سازیم.

بیرونی به شیوه‌یی که امروزه در پژوهش‌های علمی مطمح نظر است، شیوه‌های کار علمی‌اش را در همان مقدمهٔ کتاب خود(الآثار الباقیه عن قرون‌الخالیهٔ) توضیح می‌دهد. او در همین کتاب، بر نویسنده‌گانی که بر داده‌های دیگران اعتماد می‌ورزند ویا گزارش‌های دیگران را بدون تحلیل و نقادی می‌پذیرند، خرده می‌گیرد. با اعتنا به چنین ظرافتی است که وی به منظور مطالعه در سنت، دین، علوم و جامعهٔ هندو عملاً رهسپار هند می‌گردد و با هندی‌ها زنده‌گی می‌کند، کتاب‌های‌شان را می‌خواند و با دانشمندان‌شان تبادل نظر می‌کند. این رویکرد نشان می‌دهد که او به مطالعهٔ عینی پدیده‌های اجتماعی، سنت‌ها و اندیشه‌ها قایل است؛ موردی که در روزگار او چندان شایع و شناخته‌شده نبود.

پس از رنسانس، این شیوه توسط کسانی چون بیکن و رنه‌دکارت در پیش گرفته شد و سرانجام نتایج خرسندکننده‌یی برای اروپاییان به‌دنبال داشت. فرانسیس بیکن همانند البیرونی عالم نبود، اما بنیادگذار روش‌هایی بود که علوم را به‌صورت کلی مورد بحث قرار می‌داد. از دیدِ او، شیوه‌های به‌کارگرفته شده توسط پیشینیان نادرست بوده و اگر چنان‌که نتیجه‌یی نیز از آن به‌دست آمده باشد، بر سبیل اتفاق بوده است. روش بیکن عبارت از مشاهده و تجربه در امور طبیعت بود که با آن مواد به‌دست می‌آید و استقراء ، که با آن مواد به‌دست آمده مورد ارزیابی عقلانی قرار می‌گیرد . این کار در برهه‌یی از زمان صورت می‌گرفت که «تئوری و فرضیه‌هایی که در قرن چهارم قبل از میلاد به نظر جزو شعور متعارف می‌رسید، اغلب بدون این‌که آزمایش شده باشند تا به قرون پانزدهم و شانزدهم، هنوز سیطرهٔ خود را حفظ کرده بود ». این روش تأثیر ژرفی بر دانشمندان تجربیِ پسین، از جمله گالیله گذاشت. او می‌خواست منطق فهم جهان را عوض کند و از این‌رو، با طرح این فرض که منطق باید شیوه‌های تحقیق علمی(تجربی) را فراهم آورد، بنیان منطق جدیدی را نهاد که از آن به «ارگانون جدید » نام برده می‌شود. در عصر بیکن، هنوز ارسطو و منطق ارسطویی از اریکه‌ی اقتدار فرونیفتاده بود و از این بابت، بیکن ابتدا بایستی ناکارآیی منطق ارسطو را در فهم واقعیت جهان به‌درستی نشان می‌داد و سپس منطق جدیدش را به سِلک تحریری می‌کشید. برای این کار، بیکن قیاس صوری را به نقد گرفت و چه بسا سیطرهٔ ارسطو را عامل اصلی عقب‌ماندگی سده‌های میانه می‌انگاشت. از آن‌پس، ضرورتِ منطق جدید می‌توانست درک شود که شد، و بیکن منطق جدیدی را که روش تحقیق در علوم مختلفه را مشخص می‌کرد، بنا نهاد. ارگانون جدید او دارای دو جنبهٔ ایجابی و سلبی بود. جنبهٔ ایجابی آن همان چیزی بود که گفتیم(تعیین روش‌های تحقیق در علوم مختلفه). جنبهٔ سلبی آن اما، ناظر بر نشان دادنِ عواملی بود که باعث وقوع در خطا می‌شود. بیکن موانع شناخت حقیقت را همان اوهام چارگانهٔ جنس، کهف، سوق و تیاتر می‌داند که بایستی از آن‌ها احتراز کرد که به نام بت‌های چهارگانه نیز یاد می‌شود. از نظر او اوهام کهف موذی‌ترین همهٔ آن‌هاست. به پارهٔ متنِ زیر بنگرید:

این‌که آن‌چه در باب بَت‌ها(اوهام) و متعلقات آن مذکور افتاد و معلوم شد لازم است با یک تصمیم قطعی همهٔ آن‌ها را رد کرد و به کنار نهاد و عقل را کاملاً پاک و آزاد نمود.

پس از بیکن، دکارت به همان شیوهٔ نقادی و ستیزه‌جویانه راه‌پیمایی کرد. دکارت که از او به عنوان فیلسوفی میانجی از رنسانس به قرون جدید نام برده می‌شود، از شک آغاز کرد تا به مبنای معرفت یقینی دست یابد. او تمام شناسه‌هایش را در میزان شک متودیک خویش نهاد و در هر یک تأمل و تأنی کرد. شک دکارت که به یک معنا، ادامهٔ شک مونتاین ، آگوستین (-۳۵٤ ٤۳۰م) و ابوحامد غزالی(٤۹۰-٤۵۰ -۱۰۵۸ ۱۱۱۱ م)شناخته می‌شود، در قدم اول یقینی‌بودن اقوال و یافته‌های پیشینیان را با چالش مواجه می‌کرد. این رویکرد التزاماً بدان معنا بود که گویی دیگران داده‌های مشبوهی را به ما سپرده‌اند و از این‌رو، پیش از حکم بر صحت و سقم آن‌ها، بایستی توقف و تأمل به خرچ داد و این، موقف جسورانه‌یی بود که دکارت با تکیه بر اصل برابری عقل به آن دست می‌یازید. روی این بیان، در مواجهه با اقوال و رهیافت‌های پیشینان، اصل را بر توقف باید گذاشت. توضیح این‌که، آن‌چه را که دیگران طرح کرده‌اند نه می‌توان به ساده‌گی کنار نهاد و نه‌هم می‌توان عجولانه تأیید کرد. چنان‌که تأیید شتاب‌زدهٔ داده‌های پیشین به‌لحاظ علمی نادرست است، رد و نفی آن نیز مادامی که شواهد کافی برای رد آن در دست نباشد، نادرست است. این شیوه دقیقاً همان است که بیرونی در تحقیق خویش پیرامون هند در نظر داشته و در مقدمهٔ کتابش بدان صراحتاً توجه به‌خرج داده است.

تجربه‌گرایی(Empiricism)

بیرونی بیش از آن‌که فیلسوف باشد، دانشمندی تجربه‌گراست.موصوف در گفت‌وگویی که با ابن‌سینا دارد، به‌درستی نشان می‌دهد که فراتر از علومی که در پیش از آن‌ها سخن گفتیم، به فلسفه نیز دست‌رسی نیکویی دارد و پرسش‌های او در مسائل رایج فلسفی آن‌زمان نشان از ژرفای مطالعهٔ او در این باب دارد، اما چون بیرونی، مسحور و مشعوفِ شگفتی‌های طبیعت بود، باالطبع فلسفهٔ مورد نظر او نیز بیش از مباحث متافزیکی و نظری، وجه طبیعت‌شناسانه و اضافی به‌خود گرفت. با این وجود، او به فلسفه بی‌توجه نیست و- چونان فرانسیس‌بیکن- تمامی شناخت را در محدودهٔ تجربه و استقراء و مشاهده محدود نمی‌بیند.اما به مشاهده، تجربه و استقراء اهمیت زایدالوصفی قایل است. بیرونی به تجربه در دو بُعدِ تجربهٔ حسی و تجربهٔ علمی توجه دارد و از مباحث انتزاعی و فلسفیِ محض کناره می‌جوید.

شورای ولایتی پکتیا :

پروژه‌های افتتاح شده توسط غنی عملی نشده‌اند

اعضای شورای ولایتی و مردم عام در پکتیا، می‌گویند که هنوزهم، کار پروژه‌های بزرگ که توسط رییس حکومت وحدت ملی وعده داده شده بود، در این ولایت آغاز نشده است.
آنان با انتقاد از حکومت مرکزی می‌گویند که در این ولایت، از سبب زودآمدن زمستان مدت کاری کم می‌باشد و باید کارهای پروژه‌های سازنده‌گی از شروع سال آغاز شود.
ممتاز کروخیل، عضو شورای ولایتی پکتیا در این مورد، به پژواک گفت که رییس جمهور غنی در سفر آخری خود به گردیز پروژه‌های سرک گردیز- زرمت، پارک صنعتی، تعمیر فرماندهی امنیه و شهرک ماموریین را افتتاح نمود؛ اما با گذشت چهارماه تاهنوز کار عملی پروژه‌های یادشده آغاز نشده است.
کروخیل گفت که وعده‌های میان‌تهی رییس حکومت وحدت ملی، اعتماد مردم بالای ادارات حکومتی را کم می‌کند و لازم است که کار پروژه‌های وعده‌شده با مدیریت مناسب آغاز شود.
به گفتهٔ او، در هوای سرد، کارهای بازسازی به خوبی انجام نمی‌شود.
آقای کروخیل تصریح کرد که از جمله پروژه‌های وعده‌شدهٔ آقای غنی، تنها برق وارداتی وصل شده؛ اما کار تقسیم بندی‌شان ساکت مانده است.
او گفت: «از طرف زمستان در پکتیا هیچ نوع پروژه و کارهای تعمیری انجام نمی‌شود، دولت باید دیگر به ملت خود وعده‌های دروغ ندهد، زمانی‌که کار یک پروژه تاخیر می‌افتد، ادارهٔ ولایتی مکلف است که به‌طور آشکار مشکل پروژه را به ملت بگوید تا ملت همراه شان همکاری کند.»
هم‌چنان، زیارت‌گل تاثیر، فعال مدنی گردیز، گفته که والی و وزیران کشور، اعمار سرک حلقه‌یی گردیز، مهمانخانهٔ مقام ولایت، ۴۰ مکتب ریاست معارف، بازسازی بالاحصار، اعمار اکادمی‌ها و میدان کرکیت به سطح زون از سوی کرکیت بورد، فعال نمودن ولسوالی روحانی بابا و ساختن سرک و اعمار دو سردخانهٔ بزرگ دیگر را تعهد کرده بودند، اما تا هنوز کارهای عملی این پروژه‌ها آغاز نشده است.
تاثیر افزود: «به ماسترپلان دو ولسوالی گردیز کار نشده است، تشکیل پولیس، فعال‌کردن حوزه‌های امنیتی، امتیازدادن واقعی درجهٔ اول به پکتیا و کارهای دیگر، تا هنوز روی کاغذ باقی مانده است.»
اجمل مسعودزی، باشندهٔ گردیز نیز گفت که باید دیزاین و پلان پروژه‌ها در زمستان و کارهای عملی آن در سال نو آغاز شود، تا کار به وقت معین انجام شود.
مسعودزی بالای بند مچلغو نیز انتقاد کرده گفت که شرکت مسوول، در سه سال، وعدهٔ ساختن بند مذکور را داده بود؛ اما به گفتهٔ او، تا هنوز ده درصد کارهای بند یادشده انجام نشده است.
او گفت: «رییس جمهور، والی و وزیران کشور، وعده‌های بیشتر کردند، اما تا هنوز هیچ کاری آغاز نشده است، در مناطق امن نیز کار شورع نشده است، دو ما بعد زمستان می‌آید، باز هیچ کار انجام نمی‌شود.»
باشنده‌گان دیگر این ولایت نیز اظهارات مشابه داشتند و تاکید کردند که حکومت باید به سرعت کار پروژه‌ها را آغاز نماید.
اما شمیم خان کتوازی والی پکتیا، سبب تاخیر در کار پروژه‌ها را مشکلات امنیتی و تخنیکی، به تعویق‌انداختن پروژه‌ها در وزارتخانه‌ها و کمیسیون ملی تدارکات خواند و گفت که تلاش می‌کنند به زودی کار پروژه‌ها را آغاز نمایند.
کتوازی افزود: «در هفتهٔ آینده کار سرک احمدخیل-آریوب خاځی به شکل عملی شروع خواهد شد، سرک اسفالت شده می‌باشد، بودجهٔ آن قبول شده و کمپنی نیز معلوم است، در ده روز آینده پروژهٔ سرک حلقوی څمکنی — جانی خیل و گردیز، به اعلان سپرده خواهد شد و تلاش ما این است که در ده روز آینده، بالای سرک زرمت کار عملی را شروع کنیم.»
این در حالی‌است که رییس حکومت وحدت ملی در سفر اخیرش به گردیز، در پکتیکا گفته بود که در گذشته به پکتیا کار نشده است و تعهد کرد که به این ولایت، توجه همه‌جانبه خواهد کرد و آن را به زون اقتصادی مبدل خواهد نمود.

نیروهای هوایی تجهیزات...

که آقای یفتلی، در این برنامه، قوای هوایی کشور را یکی از صنوف اساسی اردوی ملی دانسته و گفته است که قوای هوایی افغانستان با فعالیت‌های شبانه روزی قادر به دفاع از حریم هوایی بوده و با تمام امکانات در میدان‌های نبرد از قوت‌های زمینی حمایت می‌کند.
آقای یفتلی می‌افزاید که قوای هوایی کشور در حال انکشاف است و با استفاده از امکانات خوبی مانند طیاره‌های مختلف، پرسونل مسلکی از عملیات محاربوی اکمالات و دفاع از حریم هوایی و زمینی حمایت می‌کند.
در این برنامه اراکین نظامی ابراز داشتند که هرچند قوای هوایی کشور در حال رشد و انکشاف است، اما به‌خاطر تجهیزات ابتدایی‌شان کم‌تر نقش موثر در برد جنگ دارد.
با آن‌هم، آنان گفتند که نیروی هوایی کشور تلاش می‌کند تا با استفاده از منابع دست‌داشتهٔ‌شان دفع تهدیدات امنیتی در مناطق ناامن و حمایت محاربوی در میدان‌های جنگ را داشته باشد.
نیروی هوایی افغانستان در سال ۱۹۲۴ در زمان شاه امان‌الله خان تاسیس شد. در دههٔ ۱۹۷۰ در دوران حکومت ظاهرشاه نوسازی شده و توسعه یافت.
قوای هوایی کشور در دههٔ ۱۹۶۰ حدود ۱۰۰ هواگرد شامل جنگنده‌های سبک مادون صوت میگ-۱۵، بمب‌افگن سبک ایلیوشین-۲۸ و تعداد زیادی چرخبال در اختیار داشت.
اما با گذشت جنگ‌های طولانی‌مدت به‌خصوص در جنگ‌های داخلی و ظهور طالبان نیروی هوایی کشور از بین رفت و در حال حاضر به کمبود جنگنده‌های هوایی مواجه است.

نماینده‌گان و اعضای شورای ولایتی فاریاب:

نیروهای امنیتی به اساس فرمان غنی عقب نشینی کردند

داود مکارم

نیروهای امنیتی از ولسوالی غورماچ به اساس دستور محمد اشرف غنی، رییس حکومت وحدت ملی عقب نشینی کرده‌اند.
برخی از اعضای شورای ولایتی و نماینده‌گان مردم فاریاب در مجلس با نگرانی از سقوط برخی از ولسوالی‌ها این ولایت به دست طالبان، می‌گویند که نیروهای ارتش به اساس فرمان رییس حکومت وحدت ملی از برخی ولسوالی‌ها به‌طرف شهرها عقب‌نشینی کرده‌اند.
رنگینه کارگر، نمایندهٔ مردم فاریاب در مجلس نماینده‌گان که در فاریاب حضور داشت، در گفت‌وگو با روزنامهٔ ماندگار با نگرانی از و ضعیت برخی ساحات و ولسوالی‌ها گفت: ولسوالی استراتژیک قرمقل در جوار ولسوالی اندخوی به‌دست طالبان سقوط کرده است.
بانو کارگر، خواستار حمایت و توجه جدی مقامات ارشد امنیتی در این مورد شد و افزود که شب و روز گذشته جنگ در ولسوالی قرمقل ولایت فاریاب جریان داشت، دو پستهٔ نیروهای امنیتی در منطقهٔ یوسف‌میرزا توسط گروهای تروریستی، آتش زده شد و در نتیجه ولسوالی قرمقل به‌دست گروه‌های دهشت‌افگن سقوط کرد.
نمایندهٔ مردم فاریاب تصریح کرد: بارها مقامات وزارت امور داخله و دفاع را در جریان وضعیت جنگی و ناامن ولایت فاریاب و مناطقی را که امکان سقوط داشت، گذاشتیم و از آن‌ها خواستیم که نیروهای در حال جنگ را حمایت و از سقوط مناطق جلوگیری کنند. اما، مقامات در کابل به هشدار ما توجه نکرد و ولسوالی قرمقل به دست گروه طالبان سقوط کرد.
بانو کارگر از عمل‌کرد مقامات امنیتی به‌شدت انتقاد کرده و دلیل سقوط مناطق را در این ولایت، بی‌کفایتی و عدم توجه و رسیده‌گی مسوولان به این ولایت عنوان کرده تصریح کرد که نیروهای ارتش وقتی در لسوالی خواجه‌سبزپوش در جنگ با طالبان شهید دادند، حکومت مرکزی حتی اقدام به انتقال اجساد شهدا به خانواده‌های‌شان نکرد و شهدا را در همان منطقه دفن کردند و حال بسیاری از این مناطق به دلیل نداشتن و نرسیدن تجهیزات و امکانات به نیروهای امنیتی سقوط می‌کنند.
هم‌چنان، محمدنادر سعیدی عضوی شورای ولایتی فاریاب، ضمن تایید واگذاری و عقب‌نشینی نیروهای ارتش از ولسوالی غورماچ گفت: نیروهای دولتی از ولسوالی غورماچ، براساس دستور رییس حکومت وحدت ملی دیروز به‌طرف ولسوالی قیصار عقب‌نشینی کرده و پیامد این عقب‌نشینی، تضعیف روحیه نیروهای خیزش مردمی و امنیتی خواهد شد.
به گفتهٔ او، اعضای شورای ولایتی فاریاب بارها از حکومت مرکزی خواستند که به ناامنی‌های ولایت فاریاب و مناطقی‌که در معرض خطر سقوط قرار دارند، توجه جدی کند، اما صدای ما را کسی نمی‌شنود و تمامی مناطق ولایت فاریاب را خطر سقوط تهدید می‌کند.
از سویی هم، حاجی محمدهاشم نمایندهٔ دیگر مردم فاریاب در مجلس، علت اصلی سقوط و عقب‌نشینی نیروهای امنیتی را عدم هماهنگی و انسجام در میان نیروهای امنیتی می‌داند و از مقامات حکومتی می‌خواهد که برای ایجاد انسجام و هماهنگی بیشتر رهبری واحد را میان نیروهای امنیتی در جنگ با دشمن ایجاد کنند و اجازه ندهند که تجربهٔ تلخ و جبران‌ناپذیر» کندز وغزنی» یک‌بار دیگر در فاریاب تکرار شود.
این درحالی‌ست که نقیب‌الله فایق، والی فاریاب از واگذاری ولسوالی غورماچ به ادارهٔ محلی بادغیس خبرداده و اظهار داشت که طبق توافق با حکومت مرکزی قرار است تا ظرف دو روز دیگر تمام نیروهای مستقر درغورماچ با همه تجهیزات‌شان به نقاط دیگر فاریاب انتقال داده خواهد شد. مسوولان نظامی در شمال کشور گفته‌های والی فاریاب را تایید و تصریح کرده‌اند که تا ۲۴ ساعت آینده نیروهای قول اردوی شاهین تامین امنیت ولسوالی غورماچ را دوباره به قول اردو۲۰۷ ظفر در زون غرب کشور واگذارخواهد کرد و نیروهای قول اردوی شاهین از ولسوالی بیرون می‌شود. غورماچ از لحاظ اداری مربوط به جغرافیای ولایت بادغیس است و یکی از مناطق پرتلفات برای نیروهای امنیتی محسوب می‌شد و همین کمپ چینایی‌ها نمونه‌یی از حاکمیت دولتی در غورماچ بود که با تمام پرسنل و تجهیزات به‌دست طالبان افتاد و این رویداد باعث شد تا قرارگاه اردوی ملی تحت محاصرهٔ غورماچ در وضعیت بدی قرار بگیرد.

فیسبوک نامه

هادی صادقی

«هزاره هم کافی می خورد؟»

در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری قبلی حمدالله محب سکرتر اشرف غنی و کریم متین والی سابق غزنی از نزدیکان اشرف غنی مسوول ارتباط با احزاب بود. آن‌وقت ما با تیم کمپاین اشرف غنی کار می‌کردیم. یک روز برای هماهنگی کاری با حمدالله محب و کریم متین در خانهٔ اشرف غنی که در آن زمان به‌عنوان دفتر کمپاین استفاده می‌شد، قرار ملاقات داشتیم. وقتی وارد دفتر شدم بعد از احوال‌پرسی کریم متین گفت: «صادقی صاحب چای میل داری یا کافی؟»، من گفتم کافی لطفا. متین گویا از روی شوخی ولی با طعنه گفت، «هزاره هم کافی می‌خورد؟» حمدالله محب که آن‌طرف تر پشت میز نشسته بود بلند بلند خندید. من در جوابش با خنده گفتم «هزاره کافی می‌خورد ولی جالب است که حالا کافی در خانهٔ کوچی هم پیدا می‌شود.» حالا حمدالله محب مشاور امنیت ملی شد و زمزمه وزیرداخله شدن کریم متین نیز به‌گوش می‌رسد. از این رویداد هرچند به‌ظاهر شوخی، تنها تصویری که از این دو در ذهن من شکل گرفت این بود که این‌ها نسبت به دیگران چقدر کم‌بین و بدبین هستند. آن‌وقت این طعنه را در حد شوخی یک کارمند ستاد کمپاین فروکاستم و فراموش کردم وهرگز فکر نکردم که این ذهنیت‌ها روزی نبض و قلب نظام را در دست می‌گیرد. اکنون هیچ تردیدی ندارم که ذهنیت خودخواهانه، نژادپرستانه و بدبینانهٔ کریم متین و حمدالله محب از یک آبشخور است و آن اشرف غنی می‌باشد. اشرف غنی خود با ذهن انباشته از برتری‌جویی و تعصب قومی است و فقط به اطرافیان نزدیکش که سال‌ها در فضای خانه و دفترش از حس کینه و نفرت قومی خوب سیراب شده‌اند، اعتماد می‌کند. او یک نژادپرست واقعی است و اولویت زنده‌کردن حکومت عبدالرحمن را در کله‌اش می‌پروراند.

* حکایت بالا را فقط به خاطری نوشتم که ذهنیت اطرافیان نزدیک اشرف غنی را ببینیم.

روح‌الله یوسف‌زاده

آن کسی که به خانوادهٔ خود خیر نمی‌رساند، خیررسانی‌اش به خانواده‌های دیگران «دروغ یا ریاکاری محض» است.

آن کسی که در روز بد دستگیر رفیقِ بغل‌دستش نمی‌شود، دستگیری‌اش از وطن‌دارانِ شمالی و جنوبی «سوداگری و شارلاتان‌بازی محض» است.

آن کارفرمایی که به کارگر و کارمند ادارهٔ خود ترحم نمی‌ورزد، رحم و شفقت‌اش به کراچی‌وان و تکسی‌وانِ کنارِ خیابان «خودنمایی محض» است.

آن رهبر سیاسی‌یی که به حلقهٔ دوستان و یارانِ نزدیک وفادار نباشد، اعلام وفاداری‌اش به توده‌های مردم، «تبلیغات و عوام‌فریبی محض» است.

آن حکومتی که به اتباع و شهروندان و یا اقوام و ساکنینِ داخل مرزهای سیاسی‌اش دل نمی‌سوزاند، دلسوزی و رواداری‌اش به اقوام و ساکنانِ بیرونِ مرزهای سیاسی‌اش «تعصب و جهالتِ محض» است.

سرتان را به درد نیاورم، منظور این‌که: آزمون صداقت و درست‌کاری از هستهٔ کوچکِ خانواده آغاز می‌شود و به لایه‌ها و گروه‌های بزرگ‌تر اجتماعی ـــ سیاسیِ بیرون از آن راه می‌یابد. یادمان باشد که هیچ حالتِ معکوسی وجود ندارد؛ حالت معکوس همان دروغگویی، ریا، فساد، فتنه، تعصب و جهالت است

استاد آرزو عزیزی

حق رأی زنان در ژاپن

در سال ۱۹۱۹، در ژاپن، ایشیواکا فوسایه نخستین انجمن طرفدار حق رأی زنان را تأسیس کرد. این انجمن گردهمایی‌های بسیاری را ترتیب می‌داد و زنان را نسبت به اهمیت مشارکت سیاسی آگاه می‌کرد. در سال ۱۹۲۰ یکی از دو حزب اصلی ژاپن، از حق رأی زنان پشتیبانی کرد. در سال ۱۹۲٤ ارتش ژاپن تمام جنبش‌های اجتماعی مردم‌سالاری و فمنیستی را سرکوب کرد. در سال ۱۹٤۵ نیروهای متفقین، ژاپن را شکست دادند. در سال ۱۹٤۷ تظاهرات سراسری در ژاپن به طرفداری از حق رأی زنان سازمان‌دهی شد. سرانجام در سال ۱۹٤۸، قانون اساسی جدید ژاپن حق رأی برابر زنان را به رسمیت شناخت.

دو فرد و دو پاداش متفاوت (از ماست که برماست)

عبدالعلی فایق

من صادقانه جناب حمدالله محب را بیشتر از هر کس دیگر در لندن می‌شناسم و وی نیز مرا بیشتر از هر کس دیگر در لندن می‌شناسد.

چون ما سال‌ها یخن به یخن در محافل مختلف سیاسی مقابل شدیم و از شخصیت‌ها و هویت‌های خود دفاع کردیم! با یک تفاوت کم‌تر که ایشان ۱۹ سال می‌شود در لندن زنده‌گی می‌کند و من ۱۷ سال.

آغاز مبارزهٔ بنده در در سال ۲۰۰۱ میلادی البته در لندن است. آغاز مبارزه حمد الله در سال ۲۰۰۷ م از طریق «اتحادیهٔ محصلین افغان» در برتانیا (ASAUK)Afghan Student Association UK است.

حمدالله دارای تعهد سیاسی بی‌نظیر برای اشرف غنی و پسر با ادب و زحمت‌کشی است و من هم متعهد به‌خاطر هویتم و آرمان‌هایم هستم و باقی خواهم ماند.

حمدالله یک افغان-ملت‌خواه به‌معنی واقعی کلمه است. وی یکی از سرسخت‌ترین افغان-ملتی‌های است تا اکنون دیده‌ام. من هم یک خراسان‌خواه و عدالت‌خواه به معنی واقعی کلمه هستم.

تخصص حمدالله کمپیوترساینس و از دانشگاه برونایل لندن است و تخصص بنده علوم سیاسی، تاریخ و روابط بین‌المللی از دانشگاه کینگستون لندن.

حمدالله کمپاینر غنی در سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱٤ میلادی در لندن بود و من کمپاینر داکتر عبدالله در سال ۲۰۰۹ در لندن بودم.

پول ماستری و دکترای حمد الله از طریق اشرف غنی احمدزی پرداخته شد. پول ماستری بنده را خودم شب کار می‌کردم و روز درس می‌خواندم و خودم پرداختم! پول دکترایم را نداشتم و به‌همین خاطر در سال ۲۰۱٤ درس‌هایم را توقف دادم و مصروف کار شدم.

پاداش حمدالله سفیر افغانستان در امریکا شد. پاداش بنده تخریب و توطئه از طرف قصر سپیدار و ... در راس]برخی از شخصیت‌های ارشد این قصر[و از خداوند بی‌نهایت سپاسگزارم که این اتفاق رخ داد در زنده‌گی‌ام چیزهای بسیار ارزنده را آموختم و به دست آوردم.

وظیفهٔ حمدالله اکنون مشاور امنیت ملی و وظیفهٔ بنده موفق‌ترین تمرین‌دهنده در ۲٦ کشور جهان و تجارت پیشهٔ آزاد است.

حالا شما چه‌کسی را مقصر می‌دانید؟ آقای اشرف غنی و حمدالله را و یا رهبران شخصیت‌کُش، عوام فریب و بی‌برنامهٔ خود ما را؟

پیشنهاد و تجربه:

جوانان گرامی! شما باید خود تان، خود تان شوید و نگذارید که دیگران از انرژی، تخصص و توانایی‌های تان استفادهٔ شخصی و کوبایی کنند و پسران خود را در وزارت‌خانه‌ها و سفارتخانه‌ها مقرر کنند...

ورزش

ورزشکاران افغانستان در بازی‌های المپیک آسیایی شکست خوردند

در نهمین روز از هجدهمین دورهٔ رقابت‌های المپیک آسیایی که در اندونیزیا جریان دارد، ورزشکاران کشور در رشته‌های مختلف با حریفان خود مبارزه کردند؛ اما نتوانستند هیچ مدالی را کسب کنند.

ورزشکاران افغانستان دیروز در دو رشتهٔ کاراته و جوجیتسو به مصاف حریفان خود رفتند، اما نتوانستند بر حریفان خود غلبه کنند.

از آغاز برگزاری مسابقه‌های آسیایی تا اکنون تیم‌های افغانستان در ۱۳ رشته با حریفان خود رقابت کرده‌اند.

دررقابت‌های این دوره تنها خالد هوتک در وزن ٦۵ کیلوگرام و در رشتهٔ «وشو» توانست مدال برنز بگیرد. ورزشکاران سه رشته) راگبی، جودو و کورش(نیز قرار است در روزهای آینده به مصاف حریفان خود بروند.

جواد اندیشمند و عبدالحمید مهردل ورزشکاران وزن ۸۵ و ۷۷ کیلوگرام رشتهٔ جوجیتسو دیروز در برابر حریفان عربستانی و اماراتی خود مغلوب شده و از گردونهٔ رقابت‌ها حذف شدند.

لطیفه عزیزی وزرشکار رشتهٔ کاراته ابتدا در برابر حریف ایرانی و سپس در برابر حریف اندونیزیایی خود مغلوب شد و حضرت‌گل عثمانی دیگر وزرشکار این رشته ابتدا در برابر حریف خود از تیمور شرقی پیروز شد؛ اما در برابر حریف سریلانکایی خود تن به شکست داد.

مصطفی رضایی، منیب‌الرحمان و شفیقه ماه‌گل از دیگر ورزشکاران رشتهٔ کاراته بودند که در برابر حریفان خود مغلوب شدند.

ورزشکاران افغانستان در دیگر رشته‌های ورزشی نیز تاکنون نتوانسته‌اند صاحب مدال شوند.

قابل یادآوری‌است که افغانستان با ۸۰ ورزشکار در ۱٦ رشتهٔ مختلف در هجدمین دورهٔ بازی‌های المپیک آسیایی شرکت کرده است. در این رقابت‌ها که ٤۵ کشور شرکت دارند، چین از نظر تعداد مدال‌ها مقام اول را دارد.

قرار است اختتامیهٔ این رقابت‌ها در روز دوم ماه سپتامبر برگزار شود.

ورزشگاه و مرکز آموزشی کرکت بانوان در هرات ساخته می‌شود

مقام‌های محلی هرات می‌گویند که ورزشگاه معیاری کرکت و مرکز آموزشی کرکت برای بانوان در این ولایت ساخته می‌شود.

محی‌الدین نوری، معاون مقام ولایت هرات در دیدار با لطف‌الله مشعل، رییس عمومی کرکت بورد کشور، تاکید کرد که اداره‌های همکار مکلف‌اند تا زمین لازم را در اختیار کرکت بورد قرار دهند.

او هم چنین از رییس عمومی کرکت بود کشور خواست تا نمایندگی مستقل این نهاد در ولایت هرات تاسیس شود.

در این میان، لطف‌الله مشعل، رییس عمومی کرکت بورد اطمینان داده است که در تلاش رشد کرکت در حوزه غرب کشور هستند.

وی افزود که به زودی دوره‌های آموزشی، مربی‌گری و بازی کرکت در هرات برگزار می‌شود.

این گفته‌ها در حالی مطرح می‌شود که هم اکنون شماری از آقایان و بانوان در هرات مصروف بازی کرکت هستند. پیشتر کرکت بازان هرات مقام نخست ولایت‌های زون غرب را به دست آوردند.

● صاحب امتیاز: احمد ولی مسعود
◄ مدیر مسؤول: نظری پریانی – ۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲
nazari.paryani@yahoo.com
❀ برگ آرایی: مجیب‌الله احمدی– ۰۷۹۵۰۶۷۴۶۳

✉ نشانی برقی: mandegar.daily@gmail.com وب سایت: www.mandegardaily.com
✆ شماره تماس: ۰۷۵۲۰۴۴۲۱۰
مسؤول توزیع: نادری – ۰۷۴۴۶۰۰۶۳۰
نشانی: سرک ۱۳ وزیراکبرخان، کوچه چهارم دست چپ
به جز «سخن ماندگار» مسؤولیت دیگر نبشته‌ها به نویسنده‌گان برمی‌گردد.
❀ چاپ: مطبعه امام – ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

Year 10 ❁ NO 2318 ❁ Tuesday 28 August 2018

DAILY
Mandegar

اذیت و آزار جنسی در کلیسا

پاپ فرانسیس، رهبر کلیسای کاتولیک حاضر نشده درباره ادعاهای یک دیپلمات سابق واتیکان که خواهان کناره‌گیری او شده، اظهار نظر کند.
به نقل از بی‌بی‌سی اسقف کارلو ماریا ویگانو، پاپ را متهم به پنهان‌کاری در ارتباط با اتهامات مربوط به آزار جنسی علیه یک کاردینال امریکایی کرده‌است.
در پرواز بازگشت پاپ به روم از سفر ایرلند، خبرنگاران از او درباره این اتهامات سوال کردند. او گفت که در واکنش به نامه ۱۱ صفحه‌یی اسقف ویگانو کلمه‌یی بر زبان نخواهد آورد.
پاپ فرانسیس از خبرنگاری که درباره این نامه از او سوال کرد خواست که نامه را دوباره به دقت بخواند و خود قضاوت کند: «من یک کلمه هم درباره آن نخواهم گفت. فکر می‌کنم که این سند خود گویاست.»
اسقف ویگانو در نامه خود مدعی شده است که پاپ از حدود پنج سال پیش از ادعاهای مربوط به آزار جنسی یکی از کاردینال‌هاست، سرشناس امریکایی که اخیرا استعفای او را پذیرفته، خبر داشته است.
آقای ویگانو نوشته است که در سال ۲۰۱۳ به پاپ فرانسیس اطلاع داده که کاردینال تئودور مک‌کریک با اتهامات گسترده آزار طلبه‌های رده پایین و کشیش‌های کلیسا روبرو است.
به نوشته کارلو ماریا ویگانو، پاپ از تاریخ ۲۳ ژوئن سال ۲۰۱۳ مطلع بوده که «مک‌کریک یک نابودگر زنجیره‌یی است، می‌دانست که او مردی فاسد است، اما تا پایان تلخ ماجرا، برای او لاپوشانی کرد.»
«پاپ فرانسیس باید سرمشقی خوب برای کاردینال‌ها و اسقف‌هایی باشد که بر روی آزارهای مک‌کریک سرپوش گذاشتند، و همراه با همه آن‌ها کناره‌گیری کند.»
اسقف ویگانو هیچ سند و مدرکی برای اثبات ادعای خود درباره مکالمه سال ۲۰۱۳ با پاپ ارائه نداده است.
آقای ویگانو از سال ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۶ به عنوان سفیر واتیکان در واشنگتن خدمت کرده است.
او همچنین می‌گوید که در سال ۲۰۰۶ گزارشی برای مقام‌های بالاتر در واتیکان ارسال کرده که در آن درباره مظنون بودن تئودور مک‌کریک به آزار جنسی بزرگسالان در یک مدرسه مذهبی در نیوجرسی هشدار داده است.
تئودور مک‌کریک که اکنون ۸۸ سال دارد ماه گذشته میلادی از مقام خود استعفا کرد.

سازمان ملل متحد:

وضعیت شهر غزنی به حالت عادی برگشته است

دفتر هماهنگی امور بشری سازمان ملل متحد (اوچا) با نشر اعلامی‌یی گفته است که پس از سقوط طالبان از شهر غزنی، اکنون مردم «آزادانه» به شهر و بازار می روند و همه روزه داد وستد می‌کنند.
در این اعلامیه هم‌چنین آمده است که روند بازسازی، مجدد مارکیت‌هایی که در اثر حملۀ گروه طالبان به این شهر تخریب شده بودند، آغاز شده و شبکه‌های تیلفونی دوباره فعال گردیده؛ بیمارستان‌ها و ادارات دولتی فعال‌اند و جریان آب و برق در شهر به‌حالت معمول برگشته است.
در اعلامیۀ اوچا آمده است که مواد منفجرناشده‌یی که در مسیر شاهراه کابل – غزنی جاسازی شده بود، نیز پاکسازی شده است و «بر اساس گزارش‌ها» جاده‌ها به روی ترافیک باز است.
اوچا در این اعلامیه هم‌چنین گفته است که ملل متحد با سایر شرکای که کمک‌های بشری را به نیازمندان فراهم می‌کنند، بیش از ۲۱هزار نفر را که در نتیجۀ حملۀ طالبان به شهر غزنی از خانه‌های شان به هشت منطقه در نزدیکی این شهر بی‌جا شده‌اند، تشخیص داده است که به کمک‌های بشری نیازمندانند.
در اعلامیۀ اوچا آمده است که ملل متحده همراه با سایر شرکا تا حال به حدود ۱۱هزار نفر که از جنگ اخیر غزنی متاثر شده‌اند، کمک فراهم کرده است.
در حملۀ که به تاریخ دهم آگست ۲۰۱۸ از سوی گروه طالبان بر شهر غزنی صورت گرفت و چهار روز ادامه داشت، صدهاتن به‌شمول غیر نظامیان کشته و زخمی شدند و شماری از دفاتر حکومتی یا به‌شکل قسمی آسیب دید و یا هم کاملاً تخریب شد.
علاوه بر آن، سکتور خصوصی نیز در این حمله متضرر شد. اما پس از عقب‌نشینی گروه طالبان از این شهر، حکومت مرکزی اعلام کرد که ۲۰ میلیون پول برای بازسازی این شهر تشخیص داده شده است در همین حال . وزارت دفاع ملی خبر داده است که در نتیجه حملات هوایی نیروی دفاعی کشور در ولسوالی قره‌باغ ولایت غزنی ۲۵ تروریست طالب کشته و ۹ تن دیگر زخمی شده است.
وزارت دفاع با نشر خبرنامه‌یی دیروز دوشنبه(۵ شنبله) گفته است که در نتیجه حملات هوایی ۲۵ تروریست کشته و ۹ تروریست دیگر زخمی شده‌اند.
در خبرنامه آمده است که در نتیجه این حملات ۳ عراد موتر و ۷ عراده موتر سایکل گروه تروریستی طالبان از بین رفته است.
این در حالی است که گروه تروریستی طالبان از چندی بدینسو به صورت گسترده در نقاط مختلف ولایت غزنی حضور دارند و هر از گاهی دست به حملات تروریستی میزنند، طوریکه حدود ۱۰ روز قبل این گروه تروریستی بر شهر غزنی حمله تهاجمی کردند و با نیروی‌های امنیتی درگیر شدند و این درگیری ٤ روز را دربرگرفت که در نتیجه خسارات مالی و جانی زیاد بر جا گذاشت و در حال حاضر نیز تروریستان این گروه به گونه گسترده در غزنی فعالیت دارند.

امریکا در تلاش حمله نظامی به کوریای شمالی

رسانه‌های دولتی کوریای شمالی از برنامه‌ریزی امریکا برای حمله نظامی به این کشور در کنار «مذاکرات دروغین» خبر داد.
روزنامۀ «رودوسینگ سینمون» متعلق به حزب حاکم در کوریای شمالی گزارش داده است که امریکا با لبخندهای دورغین از صلح بحث می‌کند و اما آماده‌گی‌ها برای حمله نظامی بر کوریای شمالی را می‌گیرد.
این روزنامه افزوده است امریکایی‌ها اقداماتی بسیار مرموز وخطرناک را در منطقه انجام می‌دهند که باعث نگرانی کوریای شمالی شده است.
در این روزنامه آمده است امریکا در پی انجام حملات رزمایشی‌است و تمریناتی را انجام می‌دهد که مذاکرات جاری را تهدید می‌کند.
این خبر پس از آن منتشر شد که به فرمان دونالد ترامپ رییس جمهور امریکا برنامۀ سفر مایک پمپئو وزیر خارجۀ این کشور به کوریای شمالی ملغا گردید.
کوریای شمالی براین عقیده است که واشنگتن به دلیل نداشتن دستاورد در غیراتمی‌کردن شبه جزیره کوریای شمالی در پی طرح‌ریزی حملۀ نظامی به این کوریا است.
این کوریا برنامه‌ریزی امریکا بر کوریای شمالی را نشانه‌یی از رفتار دوگانۀ امریکا خوانده و گفته است که تهدید و گفت‌وگو یک‌جا ممکن نیست و کسانی‌که چنین می‌کنند سزاوار مجازات سنگین هستند.
این در حالی‌است که رهبر کوریای شمالی و رییس جمهور امریکا چندی پیش در سنگاپور دیدار و گفت‌وگو کردند که ظاهراً این گفت‌وگو به‌خوبی پایان یافته بود.